

Publicerad 2015-06-17 09:27 av Nanna X

Det är inte så enkelt att jag bara skriver ner mina drömmar. Snarare är det så att jag drömmer skisser till mina texter. En metod så god som någon, skulle jag tro.

Excitering

Redan på lunchrasten lade jag märke till att maken var ovanligt uppskruvad. Han slängde av sig kläderna, dansade naken utanför skolan där han jobbade och kysste mig över hela kroppen. Sedan gick han in i aulan och snodde ett ljuslila kvarglömt paraply åt mig, som han överlämnade med en gentil gest. Jag tackade artigt och gick tillbaka till jobbet.

På kvällen var vi bjudna på fest i den gamla vitkalkade fabriksbyggnaden. Grannarna, vännerna och konstnärerna var där. Jag hade onda aningar. Väninnan och jag tog en cigarett vid det franska fönstret. Järnräcket var bara ett tunt nät, töjbart och bräckligt. Jag fick svindel, tänkte på Julia på balkongen och skrev en dikt om situationen. Väninnan blev svartsjuk, läste min dikt högt och ändrade alla adjektiv till deras motsatser. Hon hävdade att hennes variant var mycket bättre än min.

Maken och jag åkte hem tidigt för att lägga barnen, med ett halvt löfte om att komma tillbaka senare under kvällen. Jag anade att så inte skulle bli fallet. Dottern var helt elektrisk redan när vi hämtade henne hos kompisen. Ögonen och naveln var självlysande. Sonen var cool som vanligt. Han och jag gjorde vårt bästa för att lugna ner familjen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nanna X med Poeter.se id #27346 innehar upphovsrätten